

روابط ساختاری تفکر انتقادی و خلاقیت با انگیزه پیشرفت: نقش میانجی خود کنترلی *The Structural Relationships between Critical Thinking and Creativity with Achievement Motivation: The Mediating Role of Self-Control*

Zeinab Sadaat Fatemi Nasab

M.A. in Educational Management, Faculty of Psychology & Educational Science, Semnan University, Semnan, Iran
Akbar Soleimangoli

M.A. in Educational Management, Faculty of Psychology & Educational Science, Semnan University, Semnan, Iran
Sakineh Jafari

Assistant Prof., Dept. of Educational Management, Faculty of Psychology & Educational Science, Semnan University, Semnan, Iran

Abstract

Aim: the goal of this study has been investigation of the structural relationships between critical thinking and creativity with achievement motivation with mediating role of self-control of students of Semnan University of Medical Sciences. **Method:** present study, from the viewpoint of purpose is practical and from the viewpoint of data collection method, is a type of descriptive-correlative studies. Statistical population includes all the B.A students of Semnan University of Medical Sciences. Participants were 201 B.A students (141 female students and 60 male students) who were selected by stratified sampling method. All of them completed the scales of critical thinking, creativity, and self-control and achievement motivation. The data was analyzed with path analysis model by LISREL software. **Results:** The results (findings) indicated that critical thinking has a direct effect on students' achievement motivation but with mediation of self-control hasn't an indirect effect on students' achievement motivation. Creativity has a direct, positive and significant effect on students' achievement motivation. Also, with mediation of self-control, has an indirect, positive and significant effect on students' achievement motivation. **Conclusion:** creativity directly and with mediation of self-control can influence students' achievement motivation.

Keywords: critical thinking, creativity, self-control, achievement motivation

زینب سادات فاطمی نسب

کارشناسی ارشد مدیریت آموزشی، دانشکده روان شناسی و علوم تربیتی،
دانشگاه سمنان، سمنان، ایران

اکبر سلیمان‌گلی

کارشناسی ارشد مدیریت آموزشی، دانشکده روان شناسی و علوم تربیتی،
دانشگاه سمنان، سمنان، ایران

سکینه جعفری (نویسنده مسئول)

استادیار گروه مدیریت آموزشی، دانشکده روان شناسی و علوم تربیتی، دانشگاه
سمنان، سمنان، ایران sjafari.105@gmail.com

چکیده

هدف: هدف این پژوهش، بررسی روابط ساختاری تفکر انتقادی و خلاقیت با
انگیزه پیشرفت با نقش میانجی خود کنترلی دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی
سمنان بوده است. **روش:** پژوهش حاضر با توجه به هدف، کاربردی و با توجه
به نحوه گردآوری داده‌ها از نوع تحقیقات توصیفی- همبستگی محسوب می-
شود. جامعه آماری شامل تمام دانشجویان کارشناسی دانشگاه علوم پزشکی
سمنان می‌باشد. شرکت کنندگان ۲۰۱ نفر از دانشجویان کارشناسی (۱۴۱ نفر
دانشجو زن، ۶۰ نفر دانشجو مرد) بودند که با استفاده از روش نمونه‌گیری
تصادفی طبقه‌ای انتخاب شدند. همه آنها مقیاس‌های تفکر انتقادی، خلاقیت،
خود کنترلی و انگیزه پیشرفت را تکمیل کردند. داده‌ها با مدل تحلیل مسیر با
استفاده از نرم افزار LISREL تحلیل شدند. **یافته‌ها:** یافته‌ها نشان داد که تفکر
انتقادی بر انگیزه پیشرفت دانشجویان اثر مستقیم دارد اما با میانجی گری
خود کنترلی اثر غیرمستقیمی بر انگیزه پیشرفت دانشجویان ندارد. خلاقیت دارای
اثر مستقیم، مثبت و معناداری بر انگیزه پیشرفت دانشجویان است. همچنین با
میانجی گری خود کنترلی اثر غیر مستقیم، مثبت و معناداری بر انگیزه پیشرفت
دانشجویان ایفا می‌کند. **نتیجه گیری:** خلاقیت به صورت مستقیم و هم با واسطه
خود کنترلی می‌تواند انگیزه پیشرفت دانشجویان را تحت تأثیر قرار دهد.

کلید واژه‌ها: تفکر انتقادی، خلاقیت، خود کنترلی، انگیزه پیشرفت.

مقدمه

دانشگاه یک مؤسسه آموزش عالی است که دانشجویان برای درجه، رتبه و پژوهش‌های علمی در آن به مطالعه می‌پردازند (سانس و استیونسون^۲، ۲۰۰۳). ضعف عملکرد آموزشی دانشجویان و شکست‌های بعد از ورود به دانشگاه از معضلات مهم آموزشی در کشور ماست. بسیاری از دانشجویان بعد از ورود به دانشگاه قادر به سازگار کردن خود با وضعیت تحصیلی جدید و افزایش حجم دروس نیستند و اغلب دانشجویان در ترم اول و برخی تا پایان تحصیلات دچار افت شدیدی می‌شوند. اکثر دانشجویانی که از تلاش خود نتیجه مطلوب کسب نمی‌کنند انگیزه‌ای برای درس خواندن ندارند (فهیم زاده، ۱۳۸۲). انگیزه یعنی تحریک و دلیلی که باعث می‌شود فرد تصمیم بگیرد عملی را انجام دهد (نیرمن و شمات^۳، ۲۰۱۴) و می‌توان آن را به عنوان یک فرایند و فعالیت معطوف به هدف که تحریک و تقویت می‌شود، تعریف کرد (یکسلوگلو و کری گون^۴، ۲۰۱۳). یکی از مهم‌ترین انگیزه‌های اجتماعی و شناختی که بر رفتار انسان تأثیر می‌گذارد، انگیزه پیشرفت^۵ است که می‌توان آن را در پیش‌بینی و تبیین رفتار انسان مورد توجه قرارداد (الیوت^۶، ۱۹۹۷). انگیزه پیشرفت به عنوان عامل مهمی در عملکرد تحصیلی قلمداد می‌شود (زیتاکووا^۷، ۲۰۰۷). به طور کلی افراد دارای انگیزه پیشرفت، احساس می‌کنند که در زندگی شان مهارت دارند و از آن لذت می‌برند، آن‌ها سعی می‌کنند عملکرد خود را بهبود بخشدند و ترجیح می‌دهند کارهایی را انجام دهند که چالش‌انگیز باشد و به کارهایی دست می‌زنند که ارزیابی پیشرفت آنان امکان‌پذیر باشد (توکرالد^۸، ۲۰۰۰).

یکی از متغیرهای که می‌تواند بر انگیزش پیشرفت تأثیر داشته باشد تفکر انتقادی است و از جمله متغیرهایی است که در مطالعات متعدد آموزشی، بارها و بارها به آن پرداخته شد و رابطه آن با متغیرهای نظام آموزشی همچون پیشرفت تحصیلی و انگیزش تحصیلی فراگیران مورد بررسی قرار گرفت (میلر^۹، ۲۰۰۳). الدر و پل^{۱۰} (۲۰۱۰) تفکر انتقادی را به عنوان فرایند تحلیل و ارزیابی فکر با نظر به بهبود آن ذکر می‌نمایند (هالپرن^{۱۱}، ۲۰۰۳؛ مالنکس^{۱۲}، ۲۰۱۲). جهانی که در حال رشد و تغییر روزافزون و پیچیده‌تر شدن است، دانشجویان باید به مهارت‌های زندگی مانند تفکر انتقادی مجهز شده باشند. اهمیت رشد و توسعه و دستیابی به تفکر انتقادی برای مردم، برای استفاده در زندگی اقتصادی، اجتماعی، سیاسی و روزانه آشکار است (پدنای پیکرت و وی چیدی^{۱۳}، ۲۰۱۵). تقریباً هر جنبه از آموزش و پرورش انسان به تفکر بستگی دارد. این بهوضوح طبیعی است که هر کس برای انجام کارها به تفکر می‌پردازد؛ اما بسیاری از تفکرات، مغرضانه، نامعلوم، جزئی، بی‌سودان یا مطلقاً کوتاه نظرانه است. با این حال کیفیت زندگی و آنچه ما تولید می‌شود و یا می‌سازیم به کیفیت اندیشه و تفکر ما بستگی دارد (سعادتی، ترمیذی و بیات^{۱۴}، ۲۰۱۰). همچنین در امر آموزش و پرورش باید ضمن تقویت روحیه انتقاد‌پذیری در استادان، روحیه انتقاد کردن و زمینه بررسی و پژوهش را در دانشجویان نیز به وجود آورد که

². Soanes & Stevenson

³. Niermann& Schmutte

⁴. Yukseloglu & Karaguvan

⁵. achievement motivation

⁶. Elliot

⁷. Zitniakova-Gurgova

⁸. Tucher

⁹. Mille

¹⁰. Elder & paul

¹¹. Halpern

¹². Mulnix

¹³. Pattanapichet & Wichadee

¹⁴. Saadati, Tarmizi & Bayat

یکی از اهداف اصلی تعلیم و تربیت، پرورش شیوه تفکر انتقادی در آنان است (میرس^{۱۵}، ۲۰۰۷). چمن^{۱۶} (۲۰۱۴) نشان می‌دهد که یادگیری مهارت‌های تفکر انتقادی باعث بهبود عملکرد فراگیر در TOEIC (آزمون زبان انگلیسی برای ارتباطات بین‌المللی) می‌شود. علاوه بر این، استفاده از راهبردهای تفکر انتقادی یکی از مهم‌ترین عوامل در توسعه و رشد مهارت‌های خواندن است (هنگ نام^{۱۷}، لویل^{۱۸} و ماهر^{۱۹}، ۲۰۱۴). کینگ و شل^{۲۰} (۲۰۰۲)؛ جین، بیرما و بیارودبار^{۲۱} (۲۰۰۴) و لوئیتز^{۲۲} (۲۰۰۷) در پژوهش‌هایی دریافت‌اند که در حال حاضر یک سوم دانشجویان فاقد مهارت‌های تفکر انتقادی هستند. این یافته‌ها نشان می‌دهد که سطوح مهارت‌های تفکر انتقادی دانشجویان در سطح بسیار پایینی قرار دارند (لومزدین^{۲۳} به نقل از شهابی، ۱۳۸۶؛ کاگان، ۲۰۰۳). با توجه به پژوهش‌هایی که در گستره تفکر انتقادی در جامعه‌های مختلف انجام شد، بسیاری از پژوهشگران بر این باورند، تفکر انتقادی با تصمیم‌گیری، قضاوت، حل مسئله، خلاقیت، عزت نفس، پیشرفت تحصیلی، تاب آوری، خودکارآمدی، خودباوری افراد همبستگی مثبت دارد و می‌تواند در افزایش آن‌ها نقش تعیین‌کننده‌ای داشته باشد. طالب پور و همکاران (۱۳۸۱) به تأثیر آموزش شناختی (ازجمله تفکر انتقادی) بر مستند مهار گذاری، انگیزه پیشرفت و پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان شاهد پرداختند نتایج آن‌ها نشان داد که آموزش شناختی تأثیر معنی‌داری بر افزایش درجات مستند مهار گذاری درونی و افزایش نمرات انگیزه پیشرفت داشته است و نیز اوغل هون و تیر نی^{۲۴} (۲۰۱۳) در پژوهش‌های خود نشان می‌دهند که خواندن و نوشتن هر دو ابزار بسیار مهمی برای ترویج تفکر انتقادی است.

از آنجاکه دانشجویان به تولید و خلق ادبیات و نوشتمن و حساب کردن احتیاج دارند، مراکز آموزشی به رشد و توسعه خلاقیت نیاز دارند (اسپنسر، لوکاس و کلکستون، ۲۰۱۴). امروزه صاحب‌نظران، خلاقیت را دانشی بنیادی برای هرگونه تغییر و نوآوری و عاملی مهم در شتاب بخشیدن به نوآوری‌های علمی و فناورانه بشر می‌دانند. مطالعات موجود نیز نشان می‌دهند که مرکز ثقل حرکات نوین در آینده را خلاقیت و میزان بهره‌گیری از تفکر خلاق تشکیل می‌دهد. بر این اساس، یکی از چالش‌های جدی و قابل پیش‌بینی بشر در آینده مسئله میزان بهره‌گیری از ذهن‌ها و شخصیت‌های خلاق در حوزه‌های مختلف علمی، پژوهشی، فناورانه و بهداشتی است (پیرخانه‌ی و همکاران، ۱۳۸۸). پرورش خلاقیت دانشجویان در مراکز آموزش عالی ضروری و دارای اهمیت زیادی است (کرافت^{۲۵}، ۲۰۰۶؛ جکسون و همکاران^{۲۶}، ۲۰۰۶؛ مک‌ویلیام و داووسون^{۲۷}، ۲۰۰۸؛ مارک و واچکه^{۲۸}، ۲۰۱۲؛ بایرام و همکاران^{۲۹}، ۲۰۱۳). چینگ و چوان^{۳۰} (۲۰۰۴) نشان دادند که بین خلاقیت، تفکر انتقادی و سبک‌های تفکر رابطه وجود دارد و همچنین زارعی (۱۳۸۰) در پژوهشی به بررسی رابطه بین توانایی تفکر انتقادی با هوش و خلاقیت دانش‌آموزان مدارس راهنمایی پرداخت، نتیجه بررسی نشان

¹⁵. Myers¹⁶. Chapman¹⁷. Hong-Nam¹⁸. Leavell¹⁹. Maher²⁰. king & Shell²¹. Jin, Bierma & Brodbear²². Lewitte²³. Lumsdaine²⁴. O'Flahavan & Tierney²⁵. Spencer, Lucas & Claxton²⁶. Craft²⁷. Jackson et all²⁸. McWilliam & Dawson²⁹. Marquis & Vajoczki³⁰. Bayram et al.,³¹. Ching & chann

داد که بین تفکر انتقادی با هوش و خلاقیت دانش آموزان رابطه وجود دارد. نتایج پژوهش گل شکوه و همکاران (۱۳۸۹) حاکی از آن است که سبک تفکر قانون گذاری، انگیزه پیشرفت، خلاقیت، سبک تفکر جزئی نگر پیش‌بینی کننده پیشرفت تحصیلی هستند. در این میان یکی از متغیرهای که می‌تواند بر انگیزش پیشرفت تأثیر مطلوبی داشته باشد که تا به امروز کمتر مورد توجه قرار گرفته یا نقش کمرنگ داشته و می‌توان آن را در موقیت دانشگاه‌ها بررسی کرد خودکنترلی می‌باشد طور خلاصه، خودکنترلی نقش مهمی را در طیف گسترده‌ای از رفاه‌های انسان و از همه مهم‌تر در عملکردهای تحصیلی بازی می‌کند (دیریدر و همکاران، ۲۰۱۲). بامايسстро همکاران^{۳۳} (۲۰۰۷) خود کنترلی را به عنوان ظرفیت کنترل ارادی پاسخ‌های خودکار به عمل و راهی که اجرای اهداف بلندمدت را با توجه به ارزش‌ها و استانداردهای خود پرورش می‌دهد، تعریف می‌کنند. خودکنترلی گاهی اوقات نیز به عنوان خودتنظیمی، خودنظم دهی، اراده، کنترل پر زحمت، قدرت نفس و مهار کنترل در نظر گرفته می‌شود (داک ورث و کرن^{۳۴}، ۲۰۱۱). برخی از قوی‌ترین اثرات خود کنترلی در حوزه آموزش عالی یافت می‌شود (دریدر و همکاران، ۲۰۱۲).

راتر (۱۹۷۵) در نظریه یادگیری اجتماعی خود بر این عقیده است که بعضی از افراد خود را مسئول شکست‌ها یا موقیت‌ها و نتایج عملکرد خود می‌دانند در صورتی که بعضی دیگر، محیط و شناس و غیره را نسبت می‌دهند. افرادی که خود را مسئول موقیت و شکست خود می‌دانند از منبع کنترل درونی برخوردارند و افرادی که دیگران و محیط را مسئول موقیت یا شکست خود می‌دانند، منبع کنترل بیرونی دارند. یکی از پیامدهای مهم اسناد علی در ارتباط با مرکز کنترل درونی و بیرونی مفهوم خودپنداره است. پیامدهای مثبت رفتار که به علت‌های درونی اسناد داده می‌شود، در شخص احساس غرور و اعتماد به خود ایجاد می‌کند، در حالی که موقیتی که به علل بیرونی چون بخت و اقبال یا کمک دیگران و غیره نسبت داده شود، منجر به احساس غرور و خودپنداره مثبت نمی‌شود. این مطالب به طور آشکار به رابطه بین انگیزه پیشرفت افراد با منبع کنترل درونی و بیرونی دلالت می‌کند و تصور می‌شود که منبع کنترل درونی با سطوح بالاتر پیشرفت مرتبط می‌شود (مالتبی، دی، مکاaskil^{۳۵}، ۲۰۰۷).

احساسات منفی، مانند خشم، اضطراب، ترس و غم و اندوه اغلب با خود کنترلی کاهش می‌یابد (سیدرس و اسمیت^{۳۶}؛ هتردن و واگنر^{۳۷}؛ تنگ و اشمایکل^{۳۸}، ۲۰۱۵). به عنوان مثال، احساسات منفی، عوامل اجرایی لازم برای خودکنترلی را ضعیف می‌سازد (کرسی و همکاران^{۳۹}، ۲۰۱۳). در مواجهه با احساسات منفی، خودکنترلی را تجزیه می‌کنند چون مردم در اعمال مهار بالا به پایین و پایین به بالا دارای انگیزه عاطفی نیستند (هتردن و واگنر، ۲۰۱۱؛ تایس و برت لاوسکی^{۴۰}، ۲۰۰۰). دیریدر و همکاران (۲۰۱۲) در چند مطالعه نشان داده‌اند که پیشرفت تحصیلی دانشجویان دانشگاه و خودکنترلی ارتباط متوسطی دارند. اسلاوین^{۴۱} (۲۰۰۶) در پژوهشی نشان داده است، افرادی که دارای سطح بالایی از انگیزش پیشرفت هستند برای حل مشکلات و رسیدن به موقیت بسیار کوشانشان داده است. حتی پس از آنکه در انجام کاری شکست خورده‌اند، از آن دست نمی‌کشند و تا رسیدن به موقیت به کوشش ادامه می‌دهند. کوین و گری^{۴۲} (۲۰۰۹) در پژوهشی به این نتیجه دست یافتن دانشجویانی که دارای نگرش‌های مثبت و قوی نسبت به تفکر انتقادی

^{۳۲}. Baumeister & et all

^{۳۳}. Duckworth & Kern

^{۳۴}. Maltby, Day & Makaskill

^{۳۵}. Tangney & et all

^{۳۶}. Cyders & Smith

^{۳۷}. Heatherton & Wagner

^{۳۸}. Schmeichel & rang

^{۳۹}. Curci & et all

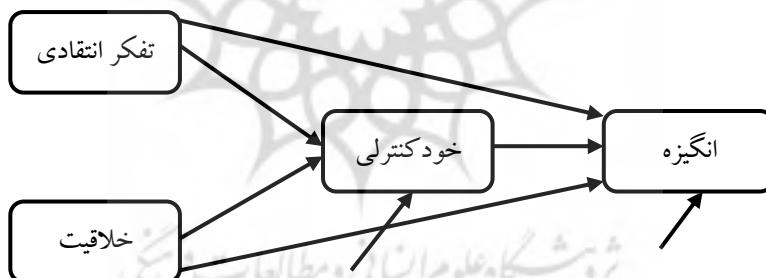
^{۴۰}. Tice & Bratslavsky

^{۴۱}. Slavin

^{۴۲}. Kevin & Gary

می باشد، اعتقادات خود هنجاری قوی دارند که همراه با تفکر انتقادی می باشد، این اعتقادات به خودشناسی، بر تفکر انتقادی تأثیر می گذارد. شالویک و شلویک^{۴۲} (۲۰۰۹) نیز می گویند ادراک خویشن (خودپنداره و خودکارآمدی) نسبت به موفقیت‌های قبلی، پیش‌بینی کننده قوی تر و مؤثرتری برای موفقیت‌های بعدی است. پژوهش طاهری (۱۳۸۷) نشان داد که رابطه بین خودتنظیمی و انگیزه پیشرفت دانش آموزان دختر، مثبت و معنی دار است. همچنین پژوهش امینی (۱۳۸۵) نشان داد سه متغیر خودکارآمدی، خودتنظیمی و عزت نفس با پیشرفت تحصیلی رابطه مثبت معناداری دارد. ریچاردسون و ابراهام^{۴۳} (۲۰۰۹) در پژوهشی دریافتند که وظیفه‌شناسی به طور کامل تحت تأثیر انگیزه پیشرفت قرار می گیرد.

هاریسون (۱۹۶۸) نیز در مطالعه‌ای رابطه بین احساس کنترل شخصی و موفقیت تحصیلی را مورد بررسی قرارداد. وی دریافت احساس کنترل شخصی می تواند صرف نظر از موقعیت اجتماعی - اقتصادی بعضی از موفقیت‌های تحصیلی را در تحصیل پیش‌بینی کند. با اوصاف ذکر شده، دانشجویان برای تصمیم‌گیری و رسیدن به اهداف خود احتیاج به دلیل و انگیزه دارند؛ از جمله عواملی که باعث ایجاد و افزایش انگیزه می شوند تفکر انتقادی، خلاقیت و خودکنترلی است. تفکر انتقادی به تحلیل و ارزیابی فکر برای بهبود تفکر می پردازد، خلاقیت به ایجاد نوآوری و تغییر و خودکنترلی باعث خودتنظیمی و کنترل ارادی پاسخ‌های خودکار می شود و درمجموع این متغیرها در ایجاد و افزایش انگیزه پیشرفت دانشجویان تأثیر دارند. بر این اساس و بررسی پیشینه پژوهش و اهمیت نقش انگیزه پیشرفت در موفقیت تحصیلی دانشجویان و به منظور ارائه راهکارهایی برای دست‌یابی به اهداف مطلوب و همچنین بالا بردن انگیزه پیشرفت دانشجویان پژوهش حاضر به بررسی رابطه تفکر انتقادی، خلاقیت و خودکنترلی بر انگیزه پیشرفت تحصیلی دانشجویان می - پردازد.

شکل ۱) مدل مفهومی اثر تفکر انتقادی و خلاقیت بر انگیزه پیشرفت دانشجویان با نقش میانجی خودکنترلی
(پیکان‌های پایین مدل اشاره به اثرات باقیمانده دارند)

روش

مطالعه حاضر از نظر هدف کاربردی و با توجه به نحوه گردآوری داده‌ها از نوع تحقیقات توصیفی - همبستگی است. جامعه آماری این پژوهش شامل تمام دانشجویان مقطع کارشناسی دانشگاه علوم پزشکی سمنان (۴۰ نفر) در سال تحصیلی ۱۳۹۴-۹۵ بودند. با توجه به مسیرهای فرض شده تعداد ۱۰ پارامتر در ماتریس گاما، ۱ پارامتر در ماتریس بتا، ۳ پارامتر در ماتریس فای و ۲ پارامتر در ماتریس سای) باید برآورد شود. به این ترتیب، حجم نمونه باید حداقل ۵۰ برابر پارامترهای مورد نظر باشد (مولر، ۱۹۹۶). بر این اساس، با استفاده از روش نمونه گیری در دسترس، نمونه‌ای به حجم ۲۰۱ نفر در نظر گرفته شد. از این تعداد شرکت کنندگان در پژوهش ۱۴۱ نفر معادل ۷۰/۱٪ زن و ۶۰ نفر معادل ۲۹/۹٪ مرد بودند.

ابزار

تفکر انتقادی: در این پژوهش از پرسشنامه کالیفرنیا و که برای نخستین بار توسط خلیلی و سلیمانی (۱۳۸۲) ترجمه و هنجاریابی

⁴².Shalvik & Shlvik

⁴³.Richardson & Abraham.

شده، استفاده شده است که مشتمل بر ۳۴ گویه می‌باشد و به صورت طیف لیکرت پنج گزینه‌ای از کاملاً مخالفم (۱) تا کاملاً موافقم (۵) درجه‌بندی شده است. اعتبار این پرسشنامه خلیلی و سلیمانی (۱۳۸۲) به روش آلفای کرونباخ ۰/۸۲ گزارش شده است. ضریب آلفای کرونباخ این مقیاس ۰/۹۱ توسط محقق برآورد شد و دامنه همبستگی گویه‌ها با نمره کل ۰/۷۵-۰/۵۲ بود.

انگیزه خلاقیت: به منظور اندازه‌گیری خلاقیت دانشجویان از پرسشنامه خلاقیت تورنس (۱۹۷۹) استفاده شده است که مشتمل بر ۶۰ گویه می‌باشد و به صورت طیف لیکرت پنج گزینه‌ای از بسیار کم (۱) تا بسیار زیاد (۵) درجه‌بندی شده است. ضریب آلفای محاسبه شده در این پژوهش برابر ۰/۸۳ است و دامنه همبستگی گویه‌ها با نمره کل ۰/۷۶-۰/۵۱ به دست آمد.

خودکنترلی: به منظور اندازه‌گیری خودکنترلی دانشجویان از پرسشنامه خودکنترلی تانجی و همکاران (۲۰۰۴) استفاده شده است. این پرسشنامه مشتمل بر ۳۰ گویه می‌باشد و به صورت طیف لیکرت پنج گزینه‌ای از بسیار کم (۱) تا بسیار زیاد (۵) درجه‌بندی شده است. اعتبار این پرسشنامه توسط تانجی و همکاران (۲۰۰۴) به روش آلفای کرونباخ ۰/۸۶ گزارش شده است. ضریب آلفای کرونباخ خودکنترلی دانشجویان در این پژوهش ۰/۸۹ اندازه‌گیری شده است. دامنه همبستگی گویه‌های این متغیر با نمره کل ۰/۷۸-۰/۵۸ به دست آمد.

انگیزه پیشرفت: در آخرین قسمت از پرسشنامه انگیزه پیشرفت، رضابخش (۱۳۷۳) مشتمل بر ۶۰ گویه و طیف لیکرت پنج گزینه‌ای از کاملاً موافقم (۱) تا کاملاً مخالفم (۵) استفاده شده است. ضریب آلفای کرونباخ محاسبه شده برابر با ۰/۸۰ و دامنه همبستگی گویه‌ها با نمره کل ۰/۷۲-۰/۵۸ به دست آمد.

برای تحلیل داده‌ها از بسته‌بندی آماری برای تحلیل داده‌های علوم اجتماعی نسخه ۱۹^{۴۴} و نرم افزار روابط خطی ساختاری نسخه ۸.۵۴^{۴۵} استفاده شد. شاخص‌های توصیفی شامل میانگین، انحراف استاندارد و ضرایب همبستگی محاسبه شد. روابط فرضی ساختاری با مدل تحلیل مسیر آزمون شد؛ و شاخص‌های برازنده‌گی مدل نهایی گزارش شد.

یافته‌ها

برای تعیین میانگین متغیرهای تفکر انتقادی، خلاقیت، خودکنترلی و انگیزه پیشرفت دانشجویان از آمار توصیفی میانگین، انحراف استاندارد و ماتریس همبستگی بین متغیرهای پژوهش استفاده شد (جدول ۱). در دانشگاه مورد مطالعه میانگین انگیزه پیشرفت دانشجویان ($M=28/3$) در یک بازده ۴ درجه‌ای نشان می‌دهد که دانشجویان انگیزش پیشرفت خود را در سطح متوسط ارزیابی کرده‌اند. الگوی مشابهی در مورد تفکر انتقادی مشاهده می‌شود. با این تفاوت که در این مقیاس پراکندگی کمتر از انگیزش پیشرفت است. میانگین متغیرهای خلاقیت و خودکنترلی نشان می‌دهد که به طور متوسط خودکنترلی در مقایسه با خلاقیت بیشتر وجود دارد. میانگین خلاقیت دانشجویان ($M=12/2$) کمتر از حد متوسط است. انگیزه پیشرفت دانشجویان با تفکر انتقادی رابطه معنادار و در جهت نظری دارد ($r=0.30, p<0.01$). شدت رابطه انگیزه پیشرفت دانشجویان با خلاقیت زیر متوسط ولی بیشتر از خودکنترلی است ($r=0.19, p<0.01$). برای آزمون مدل فرضی این مطالعه روابط همبستگی بین متغیرها در نظر گرفته شد. نخست کشیدگی و چولگی تک متغیری و چند متغیری بررسی شد. یافته‌ها حاکی از این است که داده‌ها از توزیع نرمالی برخوردار هستند. به این ترتیب شاخص برازنش مدل فرضی بررسی شد، یافته‌ها نشان می‌دهد که مدل دقیقاً شناساً است. به این معنی که تعداد پارامترهای قابل برآورد در مدل با تعداد واریانس و واریانس‌های مشاهده شده دقیقاً برابر است ($c=p$) از این رو برای بررسی مدل فرضی ضرایب مسیر

^{۴۴} Statistical Package for the Social Sciences (SPSS V19)

^{۴۵} Linear Structural Relations (LISREL V8.54)

و معناداری آن‌ها بررسی شد. یافته‌های نشان می‌دهد اثر مستقیم تفکر انتقادی بر انگیزش پیشرفت دانشجویان معنادار نیست. ($\gamma_{11} = -1.40, p > .05$)

جدول ۱: میانگین، انحراف استاندارد و همبستگی متغیرهای پژوهش

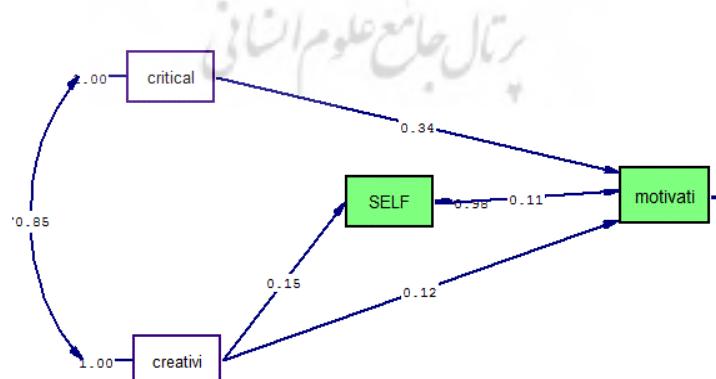
متغیرها	میانگین	انحراف استاندارد	انحراف استاندارد	(۱)	(۲)	(۳)	(۴)
۱. تفکر انتقادی	۳/۸۷	۰/۳۹	-	-	-	-	-
۲. خلاقیت	۲/۱۲	۰/۲۴	۰/۱۰	-	-	-	-
۳. خودکنترلی	۳/۳۴	۰/۳۸	-۰/۰۲	۰/۲۵ ^{**}	-	-	-
۴. انگیزه پیشرفت	۳/۲۸	۰/۲۴	۰/۳۰ ^{**}	۰/۱۹ ^{**}	۰/۱۴ ^{**}	-	-

**P<0.001 *P<0.05

جدول ۲: شاخص‌های برازنده‌گی مدل نهایی اصلاح شده

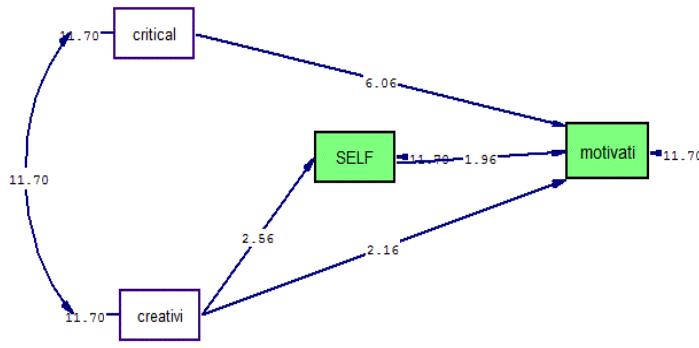
شاخص	RMSEA	Up to	CI (90%)	df	نحوه	مقدار	دادمه مورد قبول
X ²	<0.05	P≤0.05			تأثیر	/۴۲	-
Df	-	-			تأثیر	۱	-
X ² /df	۳-۵	-			تأثیر	/۴۲	-
RMSEA	<0.05	-			تأثیر	/۰۰۱	-
GFI	-0.89	Up to 1.00	CI (90%)		تأثیر	-0.000-0.89	-
AGFI	-0.90	-			تأثیر	0.99	-
NFI	-0.90	-			تأثیر	0.99	-
CFI	-0.90	-			تأثیر	1	-
IFI	-0.90	-			تأثیر	1	-

در نهایت، به منظور اصلاح مدل، مسیرهای غیر معنادار از مدل حذف شدند و برازنده‌گی داده - مدل بررسی شد. مدل اصلاح شده نهایی در شکل ۲ گزارش شده است. بررسی شاخص‌های برازش مدل حاکی از آن است که مدل نهایی، برازش نسبتاً مطلوبی با داده‌ها دارد (جدول ۲). اثرات مستقیم، غیر مستقیم و کل در جدول شماره (۳) گزارش شده است. در مدل نهایی در حالی که تفکر انتقادی بر انگیزه پیشرفت دانشجویان اثر مستقیم دارد، اما با میانجی گری خودکنترلی اثر غیرمستقیمی بر انگیزه پیشرفت دانشجویان ایفا نمی‌کند. خلاقیت به صورت مستقیم و غیرمستقیم با میانجی گری خودکنترلی بر پیشرفت تحصیلی دانشجویان اثر معناداری دارد.

شکل ۲. مدل نهایی اثر تفکر انتقادی و خلاقیت بر انگیزه پیشرفت با نقش میانجی خودکنترلی

*ضرایب استاندارد گزارش شده‌اند

شکل ۳. مدل نهایی اثر تفکر انتقادی و خلاقیت بر انگیزه پیشرفت با نقش میانجی خودکنترلی

*ضرایب معناداری گزارش شده‌اند

جدول ۳. اثر مستقیم، غیر مستقیم متغیرهای تفکر انتقادی، خلاقیت، خودکنترلی، انگیزه پیشرفت

افزون	مسیر	افزون	افزون مستقیم	افزون غیر مستقیم	افزون کل
	تفکر انتقادی بر انگیزه پیشرفت دانشجویان		-	۰/۳۴**	۰/۳۴**
	خلاقیت بر انگیزه پیشرفت دانشجویان		۰/۰۳*	۰/۱۲**	۰/۱۵**
برونزاد بر درونزاد	تفکر انتقادی بر خودکنترلی		-	-	-
	خلاقیت بر خودکنترلی		-	۰/۱۵**	۰/۱۵**
درونزاد بر درونزاد	خودکنترلی بر انگیزه پیشرفت دانشجویان		-	۰/۱۱**	۰/۱۱**

**P<0.01 *P<0.05

بحث و نتیجه‌گیری

نتایج به دست آمده از این پژوهش حاکی از آن است که تفکر انتقادی بر انگیزش پیشرفت تأثیر مثبت و معناداری دارد و با پژوهش‌های لومزدین به نقل از شهابی (۱۳۸۶)؛ کاگان، (۲۰۰۳)؛ اوغل هون و تیرنی (۲۰۱۳)؛ منصوری (۱۳۸۷)؛ نصر آبادی، موسوی و علی بخشی (۱۳۹۱)؛ گل شکوه و همکاران (۱۳۸۹) همسو می‌باشد. در تبیین این یافته‌ها می‌توان گفت بر اساس برخی پژوهش‌ها (مکلاند و وینتر، ۱۹۶۹ نقل از برومند نسب (۱۳۸۱) انگیزه پیشرفت پیامدهای دارد که عبارتند از: انتخاب تکالیف نسبتاً چالش‌انگیز که احتمال موفقیت در آنها وجود داشته باشد. آن‌ها کارهایی را دوست دارند که در آنها بتوانند عملکردشان را با عملکرد دیگران مقایسه کنند، آن‌ها بازخورد «چگونگی، انجام کار» را دوست دارند. آن‌ها معمولاً در کار پشتکار نشان می‌دهند که به نظرشان به شغل یا حرفة‌ای مربوط است منعکس کننده آن ویژگی‌های شخصی (مانند هوش) است مخصوصاً پیشی گرفتن بر دیگران است. آن‌ها دوست دارند در موقعیت‌هایی کار کنند که تا اندازه‌ای بر نتیجه کار کنترل داشته باشند.

افراد برخوردار از تفکر انتقادی بالا، به دلیل قدرت دریافت و پردازش خوب اطلاعات و سازماندهی آن، برخورداری از قوه استدلال و استنباط، کنگکاوی، سعه صدر و گشودگی ذهن و دوری از تعصبات و سوگیری و قدرت تشخیص، بهتر می‌توانند از عهده تکالیف درسی خود برآمده و در نتیجه عملکرد تحصیلی بهتری داشته باشند. به طور کلی، عنایت به مهارت‌های تفکر انتقادی و یادگیری خودراهبر، شناسایی چالش‌ها، آسیب‌ها و سایر ابعاد و عوامل تأثیرگذار بر آن‌ها، به عنوان مهمترین دغدغه‌های نظام آموزش پزشکی تلقی می‌شود. با توجه به اهمیت برنامه‌های درسی در نظام آموزشی و تأثیر آن بر مهارت‌های فکری و توانایی‌های تحصیلی دانشجویان

از جمله تفکر انتقادی و مؤلفه‌های آن و انگیزش پیشرفت، اتفاق مهمی رخ نخواهد داد مگر اینکه توجه به تمایلات فکری سطح بالا به عنوان نقطه عظیمتی در نظام آموزش پژوهشی کشورمان مورد توجه دست اندک‌کاران این نظام فرار گیرد.

یافته‌های دیگر این پژوهش حاکی از آن است که خلاقیت بر انگیزش پیشرفت تحصیلی تأثیر مثبت و معناداری دارد. این یافته‌ها با برخی از یافته‌های پیشین (شریفی و داوری، ۱۳۸۸؛ نوری و پارسیو، ۲۰۰۷؛ کرمی و هاشمی، ۱۳۹۲) همسو می‌باشد. از آنجایی که دانشجویان در این رویکرد در جوی آزاد و فعل، حقایق را کشف می‌کنند، لذا یادگیرنده خلاق شده، از بند قوانین تحملی و سطحی آزاد می‌شوند، همین استقلال در یادگیری سبب می‌شود تا دانشجویان انعطاف در یادگیری داشته باشند و به راحتی بتوانند، باورها و انتظارات خود را بیان کنند که همین سبب نگرش مثبت به یادگیری و همچنین انگیزه پیشرفت در آنها خواهد شد.

یافته‌ی دیگر این پژوهش حاکی از آن است که خلاقیت با میانجی گری خودکترلی بر انگیزه پیشرفت تأثیر مثبت و معناداری دارد. نتایج این پژوهش نشان داد که خلاقیت به واسطه خودکترلی بر انگیزه پیشرفت اثر غیرمستقیم و معناداری دارد و شدت تأثیر گذاری متغیر خلاقیت بر متغیر خود کترلی با توجه به ضریب مسیر استاندارد که ۱۵٪ می‌باشد این بدین معناست که خلاقیت به واسطه خودکترلی ۱۵ درصد تأثیر غیر مستقیم و معنادار بر انگیزش پیشرفت دارد. براساس پژوهش حاضر به طور کلی می‌توان گفت که سازمان‌های که از خلاقیت بالایی برخوردارند می‌توانند از خود کترلی استفاده نمایند و محدودیت‌ها را به فرصت تبدیل نمایند تا بتوانند انگیزش پیشرفت را افزایش دهند. پیوندهای اجتماعی که در برگیرنده تعاملات اجتماعی روزمره و اجتماعی شدن به واسطه نهادهای اجتماعی گوناگون است، موجب افزایش خودکترلی افراد می‌شود. از آنجایی که دانشجویان دختر و پسر به علت اینکه مسیر زندگی فردی و اجتماعی تقریباً یکسانی به نسبت سایر اقسام اجتماعی در طول زندگی‌شان سپری می‌کنند. از فرایندهای اجتماعی شدن مشابه از طریق نهادهای هم‌چون دانشگاه برخوردار می‌شوند. این فرایندهای اجتماعی توانسته‌اند میزان خویشنده‌داری تقریباً یکسان و برابری را برای رفتارهای دو جنس در برابر موقعیت‌های گوناگون به همراه داشته باشد.

یافته‌ی دیگر این پژوهش حاکی از آن است که خودکترلی بر انگیزه پیشرفت تأثیر مثبت و معناداری دارد. این یافته با یافته‌های پژوهش‌های پیشین کرسی و همکاران (۲۰۱۳) و دیریدر و همکاران (۲۰۱۲) همسو می‌باشد. مکانیزم بر این باور است جوامعی که افراد آن دارای انگیزه نباشند، حتی با وجود امکانات عالی و شرایط مساعد طبیعی، کمتر شans توسعه و ترقی خواهند داشت (حیدری و سید آسیابان، ۱۳۹۲).

یافته‌ی دیگر پژوهش نشان داد که تفکر انتقادی بر خودکترلی دانشجویان تأثیر مستقیمی ندارد که با پژوهش‌های کامگر و جدیدی (۲۰۱۶) و آیی، کاراکایا و ایلماز^{۴۶} (۲۰۱۵) ناهمسو می‌باشد. آن‌ها در پژوهش‌های خود به این نتیجه رسیدند که بین تفکر انتقادی و خودکترلی همبستگی وجود دارد البته در پژوهش آیی و همکاران همبستگی بین متغیرها متوسط بود. شاید از دلایل احتمالی همسو نبودن با پژوهش‌ها، نمونه کمی باشد که در این پژوهش انجام شد.

آموزش و ارتقای تفکر انتقادی، خلاقیت و خودکترلی در انگیزش پیشرفت در سطح آموزش عالی با توجه به اهمیت آنان در عملکرد تحصیلی دانشجویان بیش از بیش محسوس است. بدیهی است که تفکر انتقادی، خلاقیت و خودکترلی فرآگیران حاصل شیوه‌های تدریس فعل و تفکرات بارز مدرسان با نیازها و تفاوت‌های فردی فرآگیران و استفاده از ابزار آموزشی جدید مناسب است. در نتیجه اهمیت مضاعف به موضوع آموزش نگرش متغیرهای مربوط در میان دانشجویان و حتی اساتید و مریبان آموزشی پیشنهاد می‌گردد.

^{۴۶} Ay, Karakaya & Yilmaz

منابع

- امینی، شهریار (۱۳۸۵). منجربایی پرسشنامه یادگیری خودتنظیمی به عنوان صلاحیت میان برنامه‌های بین دانش آموزان. پایان نامه کارشناسی ارشد. رشته روان‌شناسی. دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی دانشگاه علامه طباطبائی.
- بختیار نصر آبادی، حسینعلی؛ موسوی، ستاره و علی بخشی، فاطمه (۱۳۹۱). بررسی نگرش تفکر انتقادی و شیوه‌های شناختی و کاوشگری در پیش‌بینی پیشرفت تحصیلی. *اندیشه‌های نوین تربیتی*، ۴(۷)، ۱۳۸-۱۱۵.
- برومندنسب، مسعود (۱۳۸۱). بررسی رابطه ساده و چند گانه خلاقیت، انگیزش پیشرفت و عزت نفس با کارآفرینی در دانشجویان دانشگاه شهید چمران اهواز. *رساله دکتری*، دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی.
- پیرخانفی، علیرضا، برجاعی، احمد؛ دلور، علی و اسکندری، حسین (۱۳۸۸). تأثیر آموزش خلاقیت بر مؤلفه‌های فراشناختی تفکر خلاق دانشجویان. *رهبری و مدیریت آموزشی*، ۳(۲)، ۶۱-۵۱.
- حیدری، علیرضا و سید آسیابان، سعیدرا (۱۳۹۲). مقایسه تفکر انتقادی، سخت کوشی، انگیزه پیشرفت و خلاقیت در دانشجویان دختر و پسر دانشگاه آزاد اسلامی واحد اندیمشک. *مجله روان‌شناسی اجتماعی*، ۸(۲۷)، ۱۱۷-۱۰۱.
- زارعی، علیرضا (۱۳۸۰). بررسی بین سبک‌های استنادی و انگیزه پیشرفت با پیشرفت تحصیلی در میان دانش آموزان سال دوم رشته ریاضی دبیرستان‌های دولتی شهر اراک. پایان نامه کارشناسی ارشد روان‌شناسی تربیتی. دانشگاه تربیت معلم، دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی.
- شیرینی، علی اکبر و داوری، رقیه (۱۳۸۸). مقایسه تأثیر سه روش پژوهش خلاقیت در افزایش خلاقیت دانش آموزان پایه دوم راهنمای. *مجله روانپژوهی و روان‌شناسی بالینی ایران*، ۱۵(۱)، ۶۲-۵۷.
- شهرابی، مرضیه (۱۳۸۶). اثر بخشی آموزش تفکر انتقادی بر حل مسئله و عزت نفس دانش آموزان دختر مقطع راهنمایی شهر کلاله. پایان نامه کارشناسی ارشد. *دانشگاه گیلان*.
- طالب پور، اکبر؛ نوری، ابو لقاسم؛ و مولوی، حسین (۱۳۸۱). تأثیر آموزش شناختی بر مستند مهار گذاری، انگیزه پیشرفت و پیشرفت تحصیلی دانش آموزان شاهد. *مجله روان‌شناسی*، ۶(۱)، ۱۸-۲۹.
- طاهری، مرضیه (۱۳۸۷). بررسی رابطه بین خودتنظیمی با انگیزه پیشرفت و پیشرفت تحصیلی پایان نامه دانش آموزان دختر مقطع متوسطه شهر تهران در سال تحصیلی ۸۷ کارشناسی ارشد. رشته روان‌شناسی. دانشکده علوم انسانی دانشگاه آزاد واحد علوم و تحقیقات.
- فهیم زاده، صدیقه (۱۳۸۲). بررسی تأثیر آموزش‌های راهبردی فراشناختی بر انگیزه پیشرفت دانشجویان اراک. پایان نامه کارشناسی ارشد روان‌شناسی تربیتی. *دانشگاه الزهرا*، دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی.
- کرمی، بختیار؛ کرمی، آزاد الله و هاشمی، نظام (۱۳۹۲). اثربخشی آموزش راهبردهای شناختی و فراشناختی بر خلاقیت، انگیزه پیشرفت و خودپنداره تحصیلی. *ابتکار و خلاقیت در علوم انسانی*، ۲(۴)، ۱۳۲-۱۲۲.
- گل شکوه، فرزانه؛ احمدی، حسن؛ عنایتی، میرصلاح الدین، عسگری، پروین، حیدری، علیرضا و پاشا، غلامرضا (۱۳۸۹). رابطه بین سبک‌های تفکر، انگیزه پیشرفت، پیشرفت تحصیلی و خلاقیت با کارآفرینی دانشجویان. *یافته‌های نو در روان‌شناسی*، ۱۰۸-۱۰۶.
- منصوری، صابر (۱۳۸۷). مقایسه تأثیر مدارس هوشمند و عادی بر مهارت‌های تفکر انتقادی و انگیزش پیشرفت دانش آموزان مقطع سوم دبیرستان. پایان نامه کارشناسی ارشد تکنولوژی دانشگاه علامه طباطبائی.
- Ay, F. A., Karakaya, A., & Yilmaz, K. (2015). Relations between Self-leadership and Critical Thinking Skills. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 207, 29-41.
- Bayram, Z., Oskay, O. O., Erdem, E., Ozgür, S. D. & enol, (2013). Effect of Inquiry Based Learning Method on Students' Motivation. 4th International Conference on New Horizons in Education. *Procedia – Social and Behavioral Sciences* 106, 988–996.
- Chapman, J. (2014). *Critical thinking and toeic: advanced skills for teachers and test-takers*. The 2013 PanSIG Proceedings, 102.
- Ching, Y. S. & Chann, L. (2004). The Relationship among creative, critical Thinking and Thinking Style in Taiwan Itting School Students. *Journal of instructional Psychology*, 31.
- Craft, A. (2006). Fostering Creativity with Wisdom. *Cambridge Journal of Education* 36(3), 337–350.
- Curci, A., Lanciano, T., Soleti, E., & Rimé, B. (2013). Negative emotional experiences arouse rumination and affect working memory capacity. *Emotion*, 13(5), 867-880.

- Cyders, M.A., & Smith, G. T. (2008). Emotion-based dispositions to rash action: positive and negative urgency. *Psychol. Bull.*, 134(6), 807–828.
- de Ridder, D. T., Lensvelt-Mulders, G., Finkenauer, C., Stok, F. M., & Baumeister, R. F. (2012). Taking stock of self-control: A meta-analysis of how trait self-control relates to a wide range of behaviors. *Personality and Social Psychology Review*, 16(1), 76-99.
- Duckworth, A.L., & Kern, M.L. (2011). A meta-analysis of the convergent validity of selfcontrol measures. *Journal of Research in Personality*, 45, 259–268. <http://dx.doi.org/10.1016/j.jrp.2011.02.004>.
- Elliot, A. J. (1997). Integrating the classicand and contemporary approach motivation: A hierarchical model of approach and avoidance achievement goats. *Educationl Psychologist*, 34, 169-189.
- Halpern, D. (2003). *Thought and knowledge: an introduction to critical thinking* (4th Ed.). Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum Associates.
- Harrison, F. I. (1968). Relationship between home background, school success and adolescent attitudes. *Merril– Palmer Quarterly of Behavior and Development*, 14, 331-334.
- Heatherton, T. F., & Wagner, D. D. (2011). Cognitive neuroscience of self-control failure. *Trends Cogn. Sci*, 15(3), 132–139.
- Hong-Nam, K., Leavell, A. G., & Maher, S. (2014). The Relationships among reported strategy use, metacognitive awareness, and reading achievement ofhigh school students. *Reading Psychology*, 35(8), 762–790.
- Jackson, N., Oliver, M., Shaw, M., & Wisdom, J. (Eds.). (2006). *Developing creativity in higher education*. London: Routledge.
- Kagan, S. (2003). Kagan structures for thinking skills retrieved. *Journal of personality and individual difference*, 38, 1805-1812.
- Kamgar, N., & Jadidi, E. (2016). Exploring the Relationship of Iranian EFL Learners Critical Thinking and Self-regulation with their Reading Comprehension Ability. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 232, 776-783.
- Kevin, C., & Gary B. (2009). Student self-identity as a critical thinking. *Journal of Marketing Education*, 31, 31-39.
- Maltby, J., & Day, L., & Macaskill, A. (2007). *Personality, Individual Differences and Intelligence*, Harlow: Pearson Prentice Hall, ISBN0-13-12976-0.
- Marquis, E., & Vajoczki, S. (2012). Creative differences: Teaching creativity across the disciplines. *International Journal for the Scholarship of Teaching and Learning*, 6(1), 6.
- McWilliam, E., & Dawson, S. (2008). Teaching for Creativity: Towards Sustainable and Replicable Pedagogical Practice. *Higher Education*, 56,633–643.
- Miller, D. R. (2003). Longitudinal assessment of Critical Thinking in Pharmacy Student. *Journal of Pharmaceutical Education*, 67(4), 120-128.
- Mulnix, J. W. (2012). Thinking critically about critical thinking. *Educational Philosophy and Theory*, 44(5), 464–479.
- Niermann, P. F.-J., & Schmutte, A. M. et al. (2014). *Exzellente Managemententscheidungen*. Wiesbaden: Springer.
- Nurmi, P., & Paasio, K. (2007). Entrepreneurship Finish University. *Education and training* 49(1), 56 – 65.
- O’Flahavan, J., & Tierney, R. (2013). *Reading, Writing, and Critical Thinking*. Educational Values and Cognitive Instruction Implications for Reform, 41.
- Pattanapichet, F., & Wichadee, S. (2015). Using Space in Social Media to Promote Undergraduate Students' Critical Thinking Skills. *Turkish Online Journal of Distance Education*, 16(4), 38-49.
- Saadati, F., Tarmizi, R. A., & Bayat, S. (2010). Assessing Critical Thinking of Postgraduate Students. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 8, 543-548.
- Schmeichel, B. J., & Tang, D. (2015). Individual differences in executive functioning and their relationship to emotional processes and responses. *Current Directions in Psychological Science*, 24(2), 93-98.
- Shlvik, E. M., & Shlvik, S. (2009). *Self-concept and self- efficacy in mathematics: relation with mathematics motivation and achievement*. Published by association for computing achinery.
- Slavin, R. E. (2006). *Educational Psychology: theory and practice* (8th Ed) New your Pearson.
- Soanes, C., & Stevenson, A. (2003). *Oxford Dictionary of English*. Second Edition. Oxford. Oxford University Press.
- Spencer, E., Lucas, B., & Claxton, G. (2014). Progression in student creativity in school: first steps towards new forms of formative assessments. *Contemporary Readings in Law and Social Justice*, 6(2), 81-121.
- Tice, D. M., & Bratslavsky, E. (2000). Giving in to feel good: The place of emotion regulation in the context of general self-control. *Psychological Inquiry*, 11(3), 149-159.
- Tucher-Ladd, C. E. (2000). *Psychology, self-Help*. <Http://mental help.net/psyhelp/chap4/chap4k. Htm>.

- Yukseloglu, S. M., & Karaguven, M. H. (2013). Academic Motivation Levels of Technical High Schools Students. 4th International Conference on New Horizons in Education. *Procedia – Social and Behavioral Sciences*, 106, 282–288.
- Zitniakova-Gurgova, B. (2007). The influence of gender on achievement motivation of students. *The New Educational Review*, 13(3-4), 233-243.

